

سه شنبه 16 اردیبهشت 1399 - 11 رمضان 1441 - 5 می 2020

آغاز نخست وزیری "علی امینی" مهره سرسپرده طاغوت (1340 ش)

آغاز نخست وزیری "علی امینی" مهره سرسپرده طاغوت (1340 ش)، به دنبال استعفای دولت جعفر شریف امامی، با مقدماتی که از قبل تدارک دیده شده بود، شاه فرمان نخست وزیری را با اختیارات کامل به نام دکتر علی امینی صادر کرد و او با پشتیبانی و حمایت آمریکا، زمام امور را در دست گرفت. مقدمات نخست وزیری علی امینی از بعد از کودتای 1332 فراهم شد. او با سمت وزیر دارایی در کابینه سپهبد زاهدی، رئیس هیئت نمایندگی ایران در مذاکرات نفت بود. از این لحاظ علی امینی نزد خارجیان و به ویژه آمریکاییان، مقام و موقعیت ویژه ای پیدا کرد. او بعدها سفیر ایران در آمریکا شد. وی با جلب حمایت دموکرات های آمریکا و پس از پیروزی آنان در انتخابات، توانست علی رستم میل شاه به نخست وزیری دست یابد. در واقع او برگزیده حزب دموکرات آمریکا بود و شرط اصلی قبول این سمت از جانب او مبتنی بر این اصل بود که شاه چون طبق قانون اساسی از مسؤولیت مبرا است و فقط حق سلطنت دارد، بنابراین باید در امور کشور دخالت نکند. امینی سپس از شاه انحلال مجلس شورای ملی و سنا را درخواست نمود و شاه در نوزدهم اردیبهشت به این خواسته او تن داد. دوران نخست وزیری امینی سرانجام پس از چهارده ماه در 27 تیرماه 1341 به پایان رسید.

نول کتاب مقدس، اینجا، بر حضرت عیسی بن مریم (ع) انجیل، کلمه ای یونانی به معنی مژده است و مسیحیان از این جهت آن را مژده می دانند که به اعتقاد آن ها، حضرت عیسی (ع) خود را فدای مردم کرد تا همه ای مردم را از آتش دوزخ ببرد و این کتب انجیل آن ها، مژده ای بهشت است. نام این کتاب دوازده بار در قرآن مجید ذکر شده است. قرآن، انجیل را کتاب خدا می داند ولی آن انجیلی را کتاب آسمانی می خواند که مشتمل بر احکام و تکالیف بشر باشد؛ زندگی او را تنظیم کند و سر و سامان بخشد، چنان که شأن ادیان الهی است. گویند: انجیل های کنونی نزد مسیحیان چهار است: انجیل مرقس که از همه ای انجیل، قدیم تر است و به احتمال قوی در شهر انطاکیه در حدود سال های 70 - 65 میلادی به تحریر درآمده است. انجیل متی و لوقا پس از مرقس و انجیل یوحنا، شصت سال پس از مسیح یعنی سال 93 میلادی نوشته شده است. لازم به ذکر است که مسیحیان در کنار این چهار انجیل، به مجموعه ای دیگر از مکتوبات و رسالات اعتقاد دارند که به مجموعه ای آن ها عهد جدید اطلاق می نمایند. به هر تقدیر آن چه که برای هدایت آدمیان توسط حضرت عیسی (ع) آورده شده، از دسترس ما خارج است و آن چه که به نام انجیل در کتاب مقدس دیده می شود، محصول تلاش مسیحیان و رسولان دوره ای اول مسیحیت می باشد.

انجام عقد اخوت میان رسول خدا (ص) و حضرت علی (ع) (11 ق)، وقتی آیه ای "إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ" (حجرات، 10) نازل شد، پیامبر (ص) بین یاران خود از مهاجر و انصار عقد اخوت برقرار کرد و هر یک از مهاجران را با یکی از انصار برادر ساخت. آن حضرت همچنین در پایان، حضرت علی (ع) را به برادری خویش انتخاب نمود. حضرت علی (ع) هرگاه بر روی منبر می نشست می فرمود: من بنده ای خدا و برادر رسول خدا (ص) می باشم و هر که غیر از من، چنین ادعایی کند دروغگو می باشد.

خروج مسلمانان از مدینه جهت شرکت در غزه بدر (92)، هنگامی که رسول خدا (ص) از شدت آزار و آذیت اهالی مکه، ناچار گردید که به مدینه منوره هجرت نماید و پس از هجرت، نخستین نظام حکومتی اسلامی را در این شهر برپا نماید؛ دشمنی اهالی مکه، به ویژه قریش و سران قبایل و طوایف این شهر نسبت به آن حضرت و مسلمانان مدینه فزونی یافت و سرانجام تصمیم به یورش نظامی به سوی مدینه گرفتند. سران قریش مانند عتبه، شیبیه، ولید بن عتبه، ابوجهل، ابوالختری و نوفل بن خویلد، رهبری سپاه کفر و شرک را بر عهده داشتند و تعداد افراد آنان، نهصد و پنجاه تن بود و هر روز ۱۰ یا ۹ شتر برای اطعام سپاهیان می کشتند. پیامبر اکرم (ص) در روز دوازدهم ماه مبارک رمضان سال دوم هجری قمری با تعدادی از یارانش به سوی کاروان قریش به سرپرستی ابوسفیان، رهسپار شد و در میان راه از تصمیم قریش مبنی بر هجوم آنان به سوی مدینه باخبر گردید و به سوی آنان حرکت کرد و زودتر از قریش به سرزمین بدر و چاه های آن رسید و چاه ها را به تصرف خویش درآورد. از آن سو، سپاه قریش نیز به بدر رسیده و در برابر سپاهیان اسلام قرار گرفتند. تعداد مسلمانان، سیصد و سیزده تن؛ حدود یک سوم سپاهیان کفر و شرک بود. در آغاز، نبرد انفرادی و سپس درگیری گروهی به وقوع پیوست و سپاهیان اسلام با رهبری خردمندانه پیامبر (ص)، مشرکان و کافران را با شکستی سخت روبه رو کرده و بزرگان و فرماندهان آنان را کشتند، عده ای را زخمی و عده دیگری را اسیر کردند و مابقی، به سوی مکه عقب نشینی کرده و پیام پیروزی اسلام و شکست خفت بار کفر و شرک را به اهالی مکه رسانیدند. در این نبرد، دلاوری های حضرت علی (ع) و حمزه سیدالشهداء به همراه سایر فرماندهان بسیار چشم گیر بود. تعداد کشته های مشرکان در این واقعه، بیش از هفتاد نفر بود که اسامی برخی از آن ها بدین قرار است: حنظله بن ابی سفیان، حارث بن حضمی، عامر بن حضمی، عمیر بن ابی عمیر، عبیده بن سعید بن عاص، عاص بن سعید، عقبه بن ابی معیط، عتبه بن ربیع، ولید بن عتبه، شیبیه بن ربیع،

حلت عالمه فقه شاع شيعه "محمدتقی، مامقانی"، معروف به "حجت الاسلام" (1312 ق)، میرزا محمدتقی بن ملا محمد مامقانی تبریزی متخلص به نیر و معروف به حجت الاسلام، از علما و دانشمندان آذربایجان و دارای قریحه و شعری لطیفی بود. وی در 1247 ق در تبریز به دنیا آمد و در 22 سالگی برای تحصیل علوم دینی راهی نجف گردید. پس از استفاده از محضر اساتید بزرگ آن شهر به تبریز بازگشت و به تألیف و تدریس همت گماشت. آتشکده در مراثنی، دیوان غزلیات، عِلْمُ السَّاعَةِ و نُصْرَةُ الْحَقِّ از جمله تالیفات وی می‌باشد. حجت الاسلام نیر تبریزی در 57 سالگی در تبریز دار فانی را وداع گفت و بنا به وصیتش، در وادی السلام نجف اشرف مدفون گشت. تولد "کارل مارکس"، فیلسوف آلمانی و بنیان‌گذار فلسفه ماتریالیسم تاریخی (1818م) کارل مارکس، فیلسوف آلمانی و بنیان‌گذار مکتب مارکسیسم، در 5 مه 1818م در خانواده‌ای یهودی در آلمان به دنیا آمد. هرچند در آینده اعتقادات دینی‌اش را به فراموشی سپرد. وی پس از طی تحصیلات مقدماتی، ابتدا در رشته حقوق و سپس در زمینه تاریخ و فلسفه به تحصیل پرداخت. مارکس مدتی سردبیر یک نشریه بود و در 1848 با همکاری فردریش انگلس، فیلسوف هموطن خود، عقایدش را در کتاب مانیفست کمونیست ارائه کرد. دو سال بعد، مارکس به علت فعالیت سیاسی از آلمان تبعید شد و تا پایان عمر در انگلیس اقامت کرد. در نظر مارکس، کارگر یک موجود انسانی نیست بلکه یک دست است. از این رو، باید تا حد امکان او را ارزان خرید و حاصل کارش را گران فروخت. در این وضعیت، سرمایه‌دار و کارگر، هر دو، آلت دست قوانین اقتصادی هستند که از ضبط و ربط آن‌ها بیرون است. اساس فلسفه مارکسیسم را ماتریالیسم تشکیل می‌دهد که بر اساس آن، کلیه تحولات اقتصادی و حتی تاریخی را معلول عوامل مادی می‌داند. در این نظام، مارکس با تمرکز سرمایه در دست عده‌ای محدود، مخالف و رژیم سرمایه‌داری را محکوم به زوال می‌داند. مارکس هم‌چنین به کمک فردریک انگلس، فیلسوف هموطن خود، زیربنای فلسفی کمونیسم را که بر مبنای ماتریالیسم دیالکتیک استوار شده، پی‌ریزی کرد و با تجزیه و تحلیل تاریخ از نظر فلسفه مادی یا ماتریالیسم تاریخی آن را تکمیل نمود. ماتریالیسم دیالکتیک در واقع تلاشی برای اثبات ماده از طریق منطق دیالکتیک است که به طور خلاصه وجود هرگونه نیروی ماوراءالطبیعه را نفی و انکار می‌کند. هم‌چنین ماتریالیسم تاریخی یا تفسیر تاریخ از نظر فلسفه مادی سیر تحولات تاریخی را از نظر مادی بررسی می‌کند و برای تمامی تحولات جهان در طول تاریخ، حتی پیدایش ادیان، ریشه‌های اقتصادی و مادی جستجو می‌کند. مارکس معتقد بود که تکامل بشر از نظر تاریخی، نتیجه تکامل ابزار تولید و مالکیت آن بوده است. وی پیش‌بینی می‌کرد که با سقوط سرمایه‌داری توسط پرولتاریا یا طبقه کارگر، دیکتاتوری پرولتاریا به وجود خواهد آمد و پس از آن، این رژیم نیز به نفع یک جامعه بدون طبقه و دولت، کنار خواهد رفت. کارل مارکس سرانجام در 14 مارس 1883م در 65 سالگی درگذشت اما افکارش در قالب‌های گوناگون، تا حدود یک و نیم قرن در جهان مطرح بود تا آن که در اوایل دهه 1990 میلادی، با فروپاشی بزرگ‌ترین کشور کمونیستی جهان یعنی شوروی، نادرستی افکار و پیش‌بینی‌های مارکس روشن شد. هم‌چنین روند تحولات در جهان، بطلان برداشت‌های وی از تاریخ، اجتماع و انسان را به اثبات رساند.

مرگ "ناپلئون بناپارت" امپراتور فرانسه در تبعیدگاه خود در جزیره گرس در نزدیکی ایتالیا متولد شد. وی در ناپلئون بناپارت امپراتور قدرت‌مند فرانسه، در پانزدهم اوت 1769م در جزیره گرس در نزدیکی ایتالیا متولد شد. وی در کودکی راهی فرانسه شد و پس از طی تحصیلات مقدماتی خود، وارد مدرسه نظام گردید. ناپلئون در آغاز انقلاب کبیر فرانسه، درجه ستوان یکمی داشت و در جریان وقایع خونین حکومت ترور، با درجه سروانی در پاریس خدمت می‌کرد. وی در سال 1795م به دلیل نزدیکی و دوستی با دولت‌مردان فرانسوی به فرماندهی نیروهای فرانسه در ایتالیا منصوب شد. ناپلئون در سال‌های 1796 تا 1799م با پیروزی‌های بی‌پای در جنگ با دشمنان رژیم جدید فرانسه و توسعه قلمرو حکومت این کشور محبوبیت زیادی در میان مردم فرانسه به دست آورد. این امر زمینه‌ساز کودتای نهم نوامبر 1799م و به دست گرفتن قدرت توسط ناپلئون گردید. پس از آن، ناپلئون برای دستیابی به مقام امپراتوری فرانسه تلاش کرد تا اینکه در دوم دسامبر 1804م به عنوان امپراتور فرانسه تاج‌گذاری نمود. این امپراتور قدرت‌طلب در اندیشه کشورگشایی و توسعه متصرفات خود در نقاط مختلف جهان بود، از این رو در دوران حکومتش، جنگ‌های متعددی با سایر کشورها کرد و قسمت‌های زیادی از اروپا را به تصرف در آورد. اما از سال 1812م و به دنبال لشکرکشی نافرجام به روسیه، قدرت ناپلئون رو به ضعف نهاد و پس از شکست در برابر ارتش مشترک انگلیس، روسیه و اتریش در سال 1814، در ششم آوریل آن سال، اجباراً از حکومت کناره‌گیری کرد و متحدین اجازه دادند با حفظ عنوان امپراتور، حاکم جزیره ایل در دریای مدیترانه باشد. با این حال ناپلئون ده ماه بعد در اواخر فوریه 1815 از این جزیره گریخت و به فرانسه رفت و مدت صد روز دیگر حکومت کرد. این دوران که به حکومت صد روزه معروف شد، با نبرد واترلو به پایان رسید. از این رو، ناپلئون بار دیگر ناچار شد دست از پادشاهی بکشد ولی متحدین به تقاضای او برای تفویض مقام امپراتوری فرانسه به پسر وی اعتنا نکردند. ناپلئون این بار به جزیره دور دست سنت هلن در جنوب اقیانوس اطلس تبعید شد و پس از شش سال در پنجم مه 1821م در پنجاه و دو سالگی در همین جزیره درگذشت. بقایای جسد او، نوزده سال بعد در سال 1840م به پاریس منتقل شد و در این شهر مدفون گردید.

عامر بن عبدالله، حارث بن عامر، حارث بن ربیع، ابوالبختری، نوفل بن خویلد، نصر بن حارث، ابوجهل، عاص بن هشام، مسعود بن امیه، امیه بن خلف و علی بن امیه، گفتنی است که از میان هفتاد و چهار کشته‌شمرکان قریش، تعداد ۲۲ نفر به دست امام علی (ع) به هلاکت رسیدند. اسیران آنان نیز بیش از هفتاد تن بودند که اسامی برخی از آنان عبارت است از: ولید بن عتبّه، عمرو بن ربیع، خالد بن ولید، هشام بن ولید، عکرمه بن ابی‌جهل، ابی بن ابی‌خلف و... که تعداد دو نفر از آنان به دستور پیامبر اعدام و مابقی فدیّه داده و پس از مدتی آزاد شدند. بسیاری از آیات سوره انفال و

آياتي از سوره دخان، فرقان، حج، مؤمنون، قمر، اعراف، مزمل، اسراء، يونس، ابراهيم، مؤمنون، سجده و صافات درباره
اين واقعه نازل گرديده اند. تاريخ وقوع اين واقعه در روز هفدهم و به روايتي روز نوزدهم و به روايتي ديگر روز دهم ماه
مبارک رمضان بوده است .